

การใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยง

ผู้บริหารในสวนอุตสาหกรรมบางกะดี

USE OF FINANCIAL INSTRUMENT FOR HEDGING OF

THE EXECUTIVES IN BANG KA DEE INDUSTRIAL PARK

สุภาวดี ศิริวัฒน์

อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนครเทพ โทร. 081-9271174 . Email.siriwat_91@hotmail.com

บทคัดย่อ:

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงของผู้บริหารในสวนอุตสาหกรรมบางกะดีที่ศึกษาได้ออกแบบสอบถามเพื่อสอบถามผู้บริหารที่มีอำนาจตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงของผู้บริหารในสวนอุตสาหกรรมบางกะดีที่ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าร้อยละ(Percentage) แต่ละค่าความถี่(Frequency) และค่าเฉลี่ย(Mean)

จากการศึกษาพบว่า การใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงของผู้บริหาร ในสวนอุตสาหกรรมบางกะดี ได้แก่ ด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยให้ความสำคัญในช่วงที่อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนมากที่สุด รองลงมา คือ การนำเข้าเครื่องจักรหรือเครื่องมือนำเข้าจากต่างประเทศ นอกจากนั้น คือ เมื่อมีการซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก มีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศโดยใช้สกุลเงินต่างประเทศ ระยะเวลาในการกู้ยืมเงินมีระยะเวลายาวนาน ระยะเวลาการให้เครดิตแก่ลูกค้าเป็นระยะเวลานาน ราคาของวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศมีราคาขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีการซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศทุกครั้ง ระยะเวลาในการชำระหนี้ค่าสินค้าให้กับเจ้าหนี้ต่างประเทศมีระยะเวลานานและการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อให้กับลูกค้าต่างประเทศตามลำดับ ส่วนด้านอัตราดอกเบี้ยนั้น ให้ความสำคัญกับอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศที่มีความผันผวนมากที่สุด รองลงมา คือ อัตราดอกเบี้ยในประเทศที่มีความแตกต่างจากอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศ นอกจากนั้น คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากต่างประเทศที่มีความผันผวน และมีการกู้เงินจากต่างประเทศเป็นแบบอัตราดอกเบี้ยลอยตัวตามลำดับ สำหรับด้านอัตราค่าธรรมเนียม ให้ความสำคัญกับค่าธรรมเนียมที่เสียไปสัมพันธ์กับความเสียหายทางการเงินที่จะเกิดขึ้นกับกิจการมากที่สุด รองลงมาคือ คำนึงถึงความเหมาะสมของเครื่องมือทางการเงินที่ใช้มากกว่าค่าธรรมเนียม นอกจากนั้นคือ เลือกใช้เครื่องมือทางการเงินที่มีต้นทุนค่าธรรมเนียมต่ำและยอมจ่ายค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูง ถ้ามีความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมากตามลำดับ สุดท้ายคือด้านการให้บริการของธนาคาร โดยให้ความสำคัญกับการได้รับความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการและมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และธนาคารคิดค่าธรรมเนียมที่ต่างกัน ในอัตราพิเศษมากที่สุด รองลงมาคือ ธนาคารให้คำแนะนำการใช้เครื่องมือทางการเงินในแบบต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับกิจการ และได้รับข้อมูลการรายงานความเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น คือ ธนาคารเสนอทางเลือกในการให้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางการเงินและธนาคารที่มีการติดต่อทางด้านธุรกรรมทางการเงินกับกิจการเป็นประจำ

คำสำคัญ เครื่องมือทางการเงิน ความเสี่ยง

1. อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนครเทพ โทร. 081-9271174 . Email.siriwat_91@hotmail.com.

2. Faculty of Business Administration, North Bangkok University. Tel.081-9271174. Email.siriwat_91@hotmail.com.

ABSTRACT:

This research was to study the use of financial instrument for hedging of the executives in Bang Ka Dee Industrial Park. The researcher designed the questionnaire for the executives with authority to make a decision to choose the financial instrument for hedging of the executives in Bang Ka Dee Industrial Park and analyzed the statistical data through percentage, frequency and mean.

According to the research, the executives used the foreign exchange rate, the financial instrument, for hedging in Bang Ka Dee Industrial Park by giving importance during the period of most volatile exchange rates, followed by importing high-priced machines or equipment. Moreover, when importing a large amount of raw materials, foreign loans were made through foreign currency and duration of loans and credits were long. Prices of imported raw materials were volatile every time of purchase. Duration of payment to foreign creditors was long; therefore, trade was done on credit for foreign customers. In case of interest rates, they gave most importance to volatile foreign interest rates, followed by domestic interest rates greatly different from foreign interest rates, volatile interest rates of foreign loans and floating rate loans, respectively. Considering fees, the executives gave most importance to fees worth for potential hedging to be occurred with the organization, followed by considering suitability of financial instruments rather than fees, choosing the financial instrument with the low-cost fee and agreeing to pay high rate fee in case of high volatility of foreign exchange rate, respectively. Lastly, concerning bank services, they gave importance to convenience and quickness in being serviced together with applying high technologies and the banks providing special fee rates in making a variety of contracts as the first position, followed by the banks providing advice on using financial instruments beneficial to organizations and information on changes of foreign exchange rates consistently, the banks offering options of financial instruments and regularly making financial transactions with the organization.

KEYWORDS: Financial instrument, hedging

บทนำ

สืบเนื่องจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วทางด้านอุตสาหกรรมของกรุงเทพมหานคร ก่อให้เกิดปัญหาในการจราจร การขาดแคลนที่อยู่อาศัย สาธารณูปโภค ฯลฯ ซึ่งในขณะเดียวกันอีกส่วนหนึ่งของประเทศ คือ ภูมิภาค

ต่าง ๆ ประชากรดำรงชีพด้วยความยากจนทำให้ในที่สุดเกิดการหลั่งไหลเข้าสู่เมืองหลวงเพื่อหางานทำ รัฐบาลจึงแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยมีแนวความคิดในการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคทั้งในด้านแรงงาน และรายได้ของประชากร รวมทั้งเป็นการชะลอการขยายตัว

ของเมืองหลวงและการแก้ปัญหาต่าง ๆ จึงมีแนวทางในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมที่อยู่นอกเมืองหลวง

เมื่อประเทศไทยมีการพบก้ำชาธรรมชาติในอ่าวไทย การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการนำก้ำชามาแยกและต่อมาได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ก้ำชาธรรมชาติเป็นวัตถุดิบหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์และปุ๋ยเคมี ทำให้เกิดการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการสร้าง และสร้างเมืองอุตสาหกรรมใหม่ในการเปิดประตูเศรษฐกิจการลงทุนพื้นที่ใหม่ คือ จุดกำเนิดนิคมสวนนิคมอุตสาหกรรมในเขตบางกะปิ จังหวัดปทุมธานี อุตสาหกรรมมาบตาพุดภายใต้โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณฝั่งทะเลตะวันออก การพิจารณาตั้ง รัฐบาลได้เลือกจังหวัดระยอง เนื่องจากมีลักษณะภูมิประเทศที่เหมาะสมไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร โดยรัฐบาลได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่อุตสาหกรรม การพัฒนาดังกล่าวคือเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 ในการกระจายความเจริญของเมืองหลวงไปสู่ภูมิภาคอย่างมีระบบบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นเขตอุตสาหกรรมส่งออก อีกทั้งเป็นบริษัทผลิต วัตถุดิบบางอย่างมีการนำเข้าจากต่างประเทศ ในการติดต่อซื้อขายระหว่างกันต้องใช้สกุลเงินต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการซื้อขายสินค้า รวมถึงการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศภายใต้ระบบค่าเงินบาทลอยตัว เกิดความไม่แน่นอนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และอัตราดอกเบี้ยที่ผันผวนขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้บริษัทเกิดความเสียหายทางการเงิน โดยเฉพาะความเสี่ยงที่สำคัญของผู้กู้ยืมเงินต่างประเทศที่ต้องเผชิญอย่างน้อย 2 ประการ ประการแรก คือ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน และประการที่สองคือการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ผลการเปลี่ยนแปลงของอัตราทั้งสองอย่างนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถใน

การชำระหนี้และความสามารถทำกำไรของบริษัทด้วย ซึ่งผู้บริหารทางด้านการเงินของบริษัทมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดการกระแสเงินสด (Cash Flow) ของเงินสกุลต่าง ๆ โดยวิธีทางที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและกำไรสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้น ผู้บริหารด้านการเงินของบริษัทต้องหาวิธีในการป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

ในโลกธุรกิจ การเงินยุคใหม่ เครื่องมือทางการเงินได้มามีบทบาทในการเป็นเครื่องมือในการช่วยบริหารความเสี่ยงให้กับผู้บริหาร บทบาทที่เด่นชัดของเครื่องมือทางการเงิน คือ ช่วยแยก กระจาย และส่งต่อความเสี่ยงทางการเงินเพื่อลดต้นทุนในการบริหารสินทรัพย์หรือหนี้สินเครื่องมือทางการเงิน ประกอบด้วยปฐมพันธ์ทางการเงิน (Primary Instruments) ได้แก่ เงินสด ลูกหนี้ เจ้าหนี้ สัญญาเช่าทางการเงิน หุ้นกู้ พันธบัตร เป็นต้น และอนุพันธ์ทางการเงิน (Derivative Instrument) หรือตราสารอนุพันธ์ ซึ่งเป็นสัญญาระหว่างบุคคลฝ่าย ซึ่งประกอบด้วยตราสารทางการเงินหลายลักษณะโดยวัตถุประสงค์เพื่อบริหารความเสี่ยง ตราสารอนุพันธ์ที่สำคัญ ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (Forwards Contract) สัญญาซื้อขายเงินตราเพื่อส่งมอบในอนาคต (In the Future) สิทธิที่จะซื้อขายเงินตราต่างประเทศ (Option) สัญญาแลกเปลี่ยน (Swap) ซึ่งผู้บริหารทางการเงินสามารถเลือกใช้เครื่องมือทางการเงินต่าง ๆ เหล่านี้ให้เหมาะสมกับธุรกรรมแต่ละประเภท ทางเลือกเหล่านี้ช่วยให้บริษัทสามารถผลักดันความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ไปให้สถาบันการเงินรับแทนตน โดยยอมเสียค่าธรรมเนียมตายตัวแต่ต้น การแยก กระจาย และส่งต่อความเสี่ยงนี้จะช่วยเพิ่มความสะดวกและความคล่องตัวให้แก่บริษัทในการบริหารเงิน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความ

เสี่ยงของผู้บริหารในสวนอุตสาหกรรมบางกะดี ที่เป็นเมืองอุตสาหกรรมที่ทันสมัยใกล้เมืองหลวง เพื่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในการช่วยผู้บริหารในการบริหารความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงของผู้บริหารในสวนอุตสาหกรรมบางกะดี
2. เพื่อศึกษาการใช้เครื่องมือทางการเงิน เพื่อป้องกันความเสี่ยงของผู้บริหารในสวนอุตสาหกรรมบางกะดี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามในการศึกษาการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงของผู้บริหารในสวนอุตสาหกรรมบางกะดี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินและการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงของผู้บริหาร ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) คือ การใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน ในระดับมากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งเนื้อหาของคำถามครอบคลุมกรอบแนวคิดในการวิจัย และเป็นแบบสอบถามปลายเปิด(Opened Form) และทำการแปรผลโดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแบ่งระดับค่าเฉลี่ย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีขั้นตอนการแจกแบบสอบถาม และขอรับคืนแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยแบบสอบถามไป พบกับกลุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถาม
2. เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยง ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามจากกลุ่ม จำนวน 35 ราย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ราย เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

ผลการวิจัย

1. จากการส่งแบบสอบถามให้กับบริษัทในอุตสาหกรรม จำนวน 45 ราย และได้รับการตอบกลับมาจำนวน 35 ราย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเพศ หญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.3 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 40 ปี คิดร้อยละ 97.1 มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.3 ส่วนใหญ่เรียนสาขาการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 85.7 และทำงานอยู่ในตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน คิดเป็นร้อยละ 65.7

สำหรับตำแหน่งผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทางด้านการบริหารการเงินของบริษัทมากที่สุดได้แก่ตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือ ตำแหน่งผู้จัดการทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 28.6 ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 17.1 และตำแหน่งประธาน คิดเป็นร้อยละ 4.3

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า ผู้ตอบ

แบบสอบถามเป็นบริษัทประเภทอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 25.7 มีระยะเวลาที่เปิดดำเนินการมากที่สุดระหว่าง 1 ปี – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมา คือ ระยะเวลาการดำเนินงานมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.4 ทุนจดทะเบียนของบริษัทส่วนใหญ่จะมีทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ จะมีทุนจดทะเบียน 01 – 500 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 25.7

อุตสาหกรรมในเขตส่งออกส่วนใหญ่มีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 55.7 มีการส่งออกสินค้าไปขายยังต่างประเทศและนำเข้าวัตถุดิบมาจากต่างประเทศส่วนใหญ่จะใช้สกุลเงินต่างประเทศ ซึ่งสกุลเงินที่ใช้มากที่สุด คือ สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกาใช้ในการส่งออกสินค้า คิดเป็นร้อยละ 77.1 และในการนำเข้าวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมาคือ สกุลเงินเยนใช้ในการส่งออกสินค้า คิดเป็นร้อยละ 54.3 และในการนำเข้าวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 71.4 ซึ่งการส่งออกสินค้าและนำเข้าวัตถุดิบของบริษัทนั้นมีระยะเวลาในการให้เครดิตแก่ลูกค้ามากที่สุดเป็นระยะเวลา 30 วัน คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมาคือ ระยะเวลา 60 วัน คิดเป็นร้อยละ 28.6 สำหรับระยะเวลาที่ได้รับเครดิตจากเจ้าหนี้มากที่สุด คือ ระยะเวลา 30 วัน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคือ ระยะเวลา 60 วัน คิดเป็นร้อยละ 40.0

ส่วนการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ จากการศึกษาแบบสอบถามที่ได้รับจากบริษัทในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจำนวน 35 ราย มีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 37.1 ซึ่งสกุลเงินที่บริษัทใช้ในการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศมากที่สุด คือ สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และสกุลเงินเยน คิดเป็นร้อย

ละ 50.0 รองลงมาคือ สกุลเงินบาท คิดเป็นร้อยละ 25.0 สำหรับระยะเวลาการจ่ายเงินกู้ยืมจากต่างประเทศมากที่สุด คือ จ่ายคืนทั้งจำนวน ระยะเวลามากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมาคือ จ่ายคืนเป็นงวด ๆ เป็นระยะเวลา 5 ปี ปีละ 12 งวด คิดเป็นร้อยละ 16.7 รวมถึงรูปแบบของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากต่างประเทศนั้น บริษัทในเขตอุตสาหกรรมส่งออกมีการใช้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบคงที่ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบลอยตัว คิดเป็นร้อยละ 33.3

บริษัทมีการป้องกันความเสี่ยงทางการเงินโดยใช้เครื่องมือทางการเงินมากที่สุดคือสัญญาซื้อขายล่วงหน้า คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาคือ สัญญาแลกเปลี่ยนสกุลเงิน คิดเป็นร้อยละ 11.4 สำหรับบริษัทที่ไม่มีมีการใช้เครื่องมือทางการเงินเนื่องมาจากหลายสาเหตุ ได้แก่ ธุรกิจการขายสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ และการซื้อวัตถุดิบเป็นเงินตราต่างประเทศของบริษัทจำนวนใกล้เคียงกัน รายการขายสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศและการซื้อวัตถุดิบเป็นเงินตราต่างประเทศของบริษัทมีไม่มากและ ไม่แน่นอน และบริษัทมีการขออนุญาตกับธนาคารแห่งประเทศไทยในการถือเงินตราต่างประเทศ

3. ผลการวิเคราะห์ระดับคะแนน และผลการตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องมือทางการเงิน พบว่าบริษัทในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจำนวน 35 ราย ถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง มือทางการเงิน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามถูกในแต่ ละข้อสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 คือ ข้อที่ 2 เครื่องมือทางการเงินเป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดจากการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน การซื้อขาย การกู้ยืม หรือการทำสัญญาต่าง ๆ มีจำนวน 33 ราย อันดับที่ 2 คือ ข้อที่ 3 อนุพันธ์ทางการเงิน (Derivative Instrument) เป็นเครื่องมือทางการเงินที่

ใช้บริหารความเสี่ยงทางการเงินอยู่ในรูปของตราสารทางการเงินหรือสัญญาชนิดหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงมูลค่าขึ้นอยู่กับสินทรัพย์พื้นฐาน เช่น อัตราแลกเปลี่ยนราคาราคาสินค้า ราคาหลักทรัพย์ เป็นต้น มีจำนวน 25 ราย อันดับที่ 3 คือ ข้อที่ 6 สิทธิเลือกทางการเงิน (Option) เป็นตราสารที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือในการที่จะซื้อขายสินทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งตามเงื่อนไขในราคาที่ตกลงกัน มีจำนวน 22 ราย อันดับที่ 4 คือ ข้อที่ 9 บริษัทจะรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินในงบดุลได้ต่อเมื่อบริษัทได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่ายหนึ่งตามเงื่อนไขในสัญญาเครื่องมือทางการเงิน มีจำนวน 21 ราย อันดับที่ 5 คือ ข้อที่ 4 เครื่องมือทางการเงินช่วยให้บริษัทสามารถผลักดันความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ไปให้สถาบันการเงินรับแทน โดยการยอมเสียค่าธรรมเนียม มีจำนวน 21 ราย อันดับที่ 6 คือ ข้อที่ 1 เครื่องมือทางการเงินจะนำมาใช้ในวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือการเก็งกำไรเท่านั้น และข้อที่ 7 สัญญาแลกเปลี่ยน (Swaps) เป็นสัญญาระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ในการแลกเปลี่ยนกระแสเงินสดในระยะเวลาที่กำหนดและพื้นฐานของเงินต้นที่กำหนดแน่นอน มีจำนวน 19 ราย อันดับที่ 7 คือ ข้อที่ 8 สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Swaps) เป็นสัญญาแลกเปลี่ยนเฉพาะรายจ่ายดอกเบี้ย ไม่รวมเงินต้น มีจำนวน 17 ราย อันดับที่ 8 คือ ข้อที่ 10 บริษัทไม่จำเป็นต้องเปิดเผยการป้องกันความเสี่ยงในอนาคตโดยใช้เครื่องมือทางการเงินในหมายเหตุประกอบงบการเงินของบริษัท จำนวน 13 ราย และอันดับที่ 9 คือ ข้อที่ 5 สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (Forwards Contract) มีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การใช้เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวน หรือการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศเป็นหลัก มีจำนวน 7 ราย จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในความหมายของเครื่องมือทางการเงิน และอนุพันธ์ทาง

การเงิน แต่ไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจถึงการแสดงรายการเครื่องมือทางการเงินในงบการเงิน การศึกษาแบบสอบถามที่ได้รับจากบริษัทในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจำนวน 35 ราย ถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน ระดับคะแนนที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับ คือ ระดับคะแนน 60 – 79 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินใน ระดับปานกลาง และระดับคะแนน 1 – 59 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.9 และระดับคะแนน 80 – 100 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 14.2 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลางถึงระดับน้อย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.6 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.3 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุมากกว่า 40 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับน้อยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.4

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับคะแนนปานกลางมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.43 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับคะแนนน้อยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.71 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.5 พนักงานบัญชีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.4 ผู้จัดการทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับน้อยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.7 หัวหน้าแผนกบริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.9

4. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงินเป็น รายด้าน พบว่า

4.1 ด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่มีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน บริษัทในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจำนวน 35 ราย ซึ่งมีบริษัทที่ใช้เครื่องมือทางการเงินมีจำนวน 17 ราย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่มีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญในช่วงที่อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนมากที่สุด รองลงมาคือ การนำเข้าเครื่องจักรหรือเครื่องมือซึ่งมีราคาสูงจากต่างประเทศ นอกจากนี้ ก็คือ เมื่อมีการซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก มีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศโดยใช้สกุลเงินต่างประเทศ ระยะเวลาในการกู้ยืมเงินมีระยะเวลายาวนาน ระยะเวลาการให้เครดิตแก่ลูกค้าเป็นระยะเวลานาน ราคาของวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศมีราคาขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา ทุกครั้งที่มีการซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศ ระยะเวลาในการชำระหนี้ค่าสินค้าให้กับเจ้าหนี้ต่างประเทศมีระยะเวลานาน และการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อให้กับลูกค้าต่างประเทศ ตามลำดับ

4.2 ด้านอัตรา ดอกเบี้ย ที่มีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน

บริษัทในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจำนวน 35 ราย ซึ่งมีบริษัทที่ใช้เครื่องมือทางการเงินจำนวน 17 ราย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญในช่วงที่อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศมีความผันผวนมากที่สุด รองลงมา คือ อัตราดอกเบี้ยในประเทศมีความแตกต่างจากอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศมาก นอกจากนั้นคือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากต่างประเทศมีความผันผวน และมีการกู้เงินจากต่างประเทศเป็นแบบอัตราดอกเบี้ยลอยตัว ตามลำดับ

4.3 ด้านอัตราค่าธรรมเนียมที่มีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน บริษัทในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจำนวน 35 ราย ซึ่งมีบริษัทที่ใช้เครื่องมือทางการเงินจำนวน 17 ราย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าค่าธรรมเนียมมีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับค่าธรรมเนียมที่เสียไปคุ้มค่ากับความเสียหายทางการเงินที่จะเกิดขึ้นกับบริษัทมากที่สุด รองลงมาคือ คำนึงถึงความเหมาะสมของเครื่องมือทางการเงินที่ใช้มากกว่า ค่าธรรมเนียม นอกจากนี้ก็คือ ขอมจ่ายค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูง ถ้ามีความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมาก และเลือกใช้เครื่องมือทางการเงินที่มีอัตราค่าธรรมเนียมที่ต่ำ ตามลำดับ

4.4 ด้านการให้บริการของธนาคารที่มีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน บริษัทในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจำนวน 35 ราย ซึ่งมีบริษัทที่ใช้เครื่องมือทางการเงินจำนวน 7 ราย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าด้านการให้บริการของธนาคารมีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน โดยรวมอยู่ใน

ระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับการได้รับความสะดวก รวดเร็วในการให้บริการและมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและ ธนาคารคิดค่าธรรมเนียมให้การทำสัญญาต่าง ๆ เป็นกรณีพิเศษมากที่สุด รองลงมาคือ ธนาคารมีแนะนำการใช้เครื่องมือทางการเงินในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับบริษัท และได้รับข้อมูลการรายงานความเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ คือ ธนาคารเสนอทางเลือกในการให้บริการในหลาย ๆ ด้านเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางการเงิน และธนาคารที่มีการติดต่อทางด้านธุรกรรมทางการเงินกับบริษัทเป็นประจำ

4.5 การใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความเห็นว่า ด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับมาก สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าด้านอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับมาก สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความเห็นว่าด้านการให้บริการของธนาคารมีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับมาก สำหรับผู้ตอบ

แบบสอบถามที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีความเห็นว่าปัจจัยทางการให้บริการของธนาคารมีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง

4.6 การใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับมาก สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับมากที่สุด สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับมาก และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่าปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตราค่าธรรมเนียมมีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความเห็นว่าปัจจัยทางการให้บริการของธนาคารที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือ

ทางการเงินในระดับมาก สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านการให้บริการของธนาคารมีผลต่อการตัดสินใจใช้ เครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง

4.7 การใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกัน ความเสี่ยงทางการเงิน จำแนกตามตำแหน่งงานของผู้ตอบ แบบสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงินมีความเห็นว่าด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีผลต่อการ ใช้ เครื่องมือทางการเงินในระดับมาก สำหรับผู้จัดการทั่วไป และพนักงานบัญชี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตรา แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีผลต่อการตัดสินใจใช้ เครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง

ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงินมีความเห็นว่า ด้านอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการ ใช้เครื่องมือทางการเงินใน ระดับมาก สำหรับผู้จัดการทั่วไปและพนักงานบัญชี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตรา ดอกเบี้ยมีผลต่อการ ตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับปานกลาง

ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงินมีความเห็นว่า ด้านอัตราค่าธรรมเนียมมีผลต่อการ ใช้เครื่องมือทาง การเงินในระดับมาก สำหรับผู้จัดการทั่วไปและพนักงาน บัญชี มีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านอัตราค่าธรรมเนียมมีผล ต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับปาน กลาง

ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงินและพนักงาน บัญชี มีความเห็นว่าด้านการให้บริการของธนาคารมีผล ต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินในระดับมาก สำหรับ ผู้จัดการทั่วไปมีความเห็นว่าปัจจัยทางด้านการให้บริการ ของธนาคารมีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องมือทางการเงิน ระดับปานกลาง

5.อภิปรายผล

จากการศึกษาใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกัน ความเสี่ยงของผู้บริหารในสวนอุตสาหกรรมบึงกุ่มที่ดี

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันนั้นมีความยุ่งยาก และซับซ้อนมากขึ้น เป็นการที่ยากที่จะทราบว่าจะในอนาคต จะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง ดังนั้น บริษัทจึงจำเป็นต้องมี ผู้รับผิดชอบที่จะดูแลอย่างเป็นระบบ เมื่อมีปัญหาคือต้อง เกิดขึ้นในอนาคตจะได้หาวิธีการป้องกันเพื่อให้ความ สดวกสบายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีน้อยที่สุด ซึ่งเครื่องมือ ทางการเงินก็เป็นมาตรการหนึ่งในการนำมาใช้ป้องกัน ความเสี่ยงทางการเงินทำให้ผู้บริหารสามารถใช้เวลาใน การบริหารงานได้โดยไม่ต้องกังวลกับเรื่องความผันผวน ของอัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย และราคาสินค้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกรจิรา ทำนุศิลป์ (2548) ศึกษาเกี่ยวกับข้อดี ข้อเสียของเครื่องมือทางการเงิน แต่ การใช้เครื่องมือทางการเงินก็มีข้อเสีย ถ้านำไปใช้ป้องกัน ความเสี่ยงอย่างไม่เหมาะสม หรือผู้บริหารต้องการรายงาน ผลกำไรที่สูงขึ้นโดยการนำเครื่องมือทางการเงินไปใช้ในการ กิ่งกำไร โดยหวังจะทำให้บริษัทมีผลกำไรสูงขึ้น เพราะคนส่วนใหญ่ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจมากนัก เป็นผลทำให้ การตัดสินใจเกิดความผิดพลาดได้ง่าย ดังนั้น ผู้บริหาร ระดับสูงจึงมีความจำเป็นต้องหาวิธีควบคุมการดำเนินงาน ของพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน นอกจากนี้ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารการเงิน และ กรรมการบริษัท ควรจะต้องมีความรู้ในเรื่องของเครื่องมือ ทางการเงินที่บริษัทได้นำมาใช้ ควรมีกระบวนการ ตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าการนำเครื่องมือทางการเงินไป ใช้ตามนโยบายของบริษัท สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประ สทธิ โชติวิศาล (2549) ศึกษาเกี่ยวกับ การป้องกันความ เสี่ยงของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ควรมีการรายงานให้ผู้ ถือหุ้นได้ทราบว่า ขณะนี้บริษัทได้มีการป้องกันความ เสี่ยงโดยใช้เครื่องมือทางการเงินประเภทใดบ้าง และ พนักงานผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินก็ควร

จะได้มีความรู้ทางการใช้เครื่องมือทางการเงินที่ถูกต้อง เพื่อให้มีการนำเครื่องมือทางการเงินไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและให้ประโยชน์สูงสุดแก่บริษัท

ข้อเสนอแนะ

1. ระยะเวลาควรมีการขยายระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาออกไป เพื่อลดข้อจำกัดทางด้านข้อมูล
2. ปัจจัยทางด้านมหภาคที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์หรือช่วยอธิบายเกี่ยวกับความเสี่ยงทางการเงินของบริษัทในแต่ละช่วงเวลาได้ดียิ่งขึ้น เข้าร่วมในการอธิบายความสัมพันธ์ได้ดียิ่งขึ้น
3. การศึกษาและดำเนินการทดสอบว่าการจัดเงินทุนของบริษัทในประเทศไทยเป็นไปตามการจัดหาเงินทุนตามทฤษฎีใด
4. กลุ่มบริษัทที่ทำการศึกษา ให้มีความหลากหลายมากขึ้น ทั้งในด้านจำนวนบริษัทในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม และประเภทอุตสาหกรรมที่

ดำเนินการศึกษา เพื่อสะท้อนภาพตลาดโดยรวมของประเทศไทยได้ดีมากขึ้น นอกจากนี้กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นอาจจะช่วยสะท้อนความเสี่ยงทางการเงินและทิศทางการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงทางการเงินได้ดีหรือดำเนินการศึกษาในแต่ละบริษัทอย่างลึก โดยมีการเปรียบเทียบกับบริษัทอื่นที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- [1] พิเชษฐ์ พรหมสุข (2548). ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าพรีเมียมและชดเชยค่าความเสี่ยงในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า เศรษฐศาสตร์มหบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [2] สุกรจักร ทานุศิลป์ (2548). ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เทคนิคการใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย.
- [3] จันทร์เพ็ญ วิตรรัตน์เสนีย์ (2549). ได้ศึกษาแนวทางในการบริหารความเสี่ยงภายใต้ระบ้อตราแลกเปลี่ยนลอยตัว กรณีศึกษา บริษัทสามารถคอมเทค จำกัดมหบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [4] ประสิทธิ์ โชติวิศาล (2549). ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง พฤติกรรมของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือต่อการใช้บริการทางการเงินเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศจากธนาคารพาณิชย์ เศรษฐศาสตร์มหบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [5] กอบเกียรติ อัสววัฒนาพร. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบการจัดการ และส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน. บริหารธุรกิจ มหบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.